

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

29 נובמבר 2020

תפ"ח 18-04-35652 מדינת ישראל נ' מרטינס (עציר)

לפני: כב' השופט גלעד נויטל, נשיא (בפועל), אב"ד

כב' השופטת טלי חיימוביץ

כב' השופטת לימור ביבי

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל – פרקליטות מחוז ת"א (פלילי) -
ע"י ב"כ עו"ד רוזי כבאז

נגד

הנאשם

מרטינס חורחה מריו (עציר) -
ע"י ב"כ עו"ד עופר אשכנזי

גזר דין

השופטת לימור ביבי:

הנאשם הורשע פה אחד, לאחר שמיעת ראיות, בביצוע עבירה של רצח בכוונה תחילה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז – 1977 (להלן: "חוק העונשין").

בקצירת האומר, אלה מעשי הנאשם על פי הכרעת הדין – הנאשם והמנוחה, אליזבת קרדונה, ילידת 1965, אשר הייתה בת 53 במותה (להלן: "המנוחה") היו בני זוג במשך מספר שנים, עד לפרידתם בחודש נובמבר 2017. בתקופה שלאחר פרידתם התגלע בין הנאשם לבין המנוחה סכסוך הנוגע, בין היתר, לחלוקת הרכוש ביניהם וכן לקשר בין המנוחה לבין אחרים. כמו כן, בתקופה האמורה, במספר הזדמנויות, איים הנאשם על המנוחה כי ירצח אותה. ביום 28/3/18 (הוא יום מותה של המנוחה) ואף קודם לכן, גמלה בליבו של הנאשם החלטה להמית את המנוחה. על מנת להוציא את תכניתו לפועל, הגיע הנאשם אל עסק משותף שניהלו הנאשם והמנוחה ברחוב סלמה 108 תל-אביב, התקשר אל המנוחה וביקש ממנה להגיע אל העסק. נוסף על כך, לשם קידום תכניתו, ניתק הנאשם את מצלמות האבטחה בעסק, על מנת שמעשה הרצח המתוכנן לא יתועד. המנוחה נעתרה לבקשתו של הנאשם, הגיעה אל העסק וכאשר נפגשו התגלע בין השניים ויכוח במהלכו נטלה המנוחה את מכשיר הטלפון הסלולארי של הנאשם ויצאה מהעסק. כעשר דקות לאחר מכן, שבה המנוחה אל העסק, הנאשם דרש ממנה להחזיר לו את מכשיר הטלפון הסלולארי שלו ומשסירבה המנוחה לבקשתו, נטל הנאשם סכין לחיתוך בשר, בעלת להב באורך של למעלה מ-20 ס"מ, אשר הכין מבעוד מועד, ניגש אל המנוחה והחל לדקור אותה. המנוחה, אשר ניסתה להגן על עצמה, הכתה את הנאשם בראשו, במפתחות שהיו בידה. הנאשם הפיל את המנוחה לארץ והמשיך לדקור אותה בכל חלקי גופה תוך שהוא צועק לעברה: "הורג אותך, הורג אותך, הורג אותך..." ומתעלם מזעקותיה. הנאשם דקר את המנוחה 9 פעמים באמצעות הסכין, בין היתר בבטנה, במותנה, בגבה וברגלה, הכל בכוונה לגרום למותה וכשהוא אינו שועה לזעקותיה. כפועל יוצא ממעשי הנאשם נגרם מותה של המנוחה.

ראיות לעונש:

ביום 27/10/20 הוגשו מטעם המאשימה כראיות לעונש - הרישום הפלילי של הנאשם (במ1) וכן שתי הצהרות נפגעות עבירה: בנותיה של המנוחה – ולנטינה ובנסה (במ2).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

29 נובמבר 2020

תפ"ח 18-04-35652 מדינת ישראל נ' מרטינס (עציר)

עיון ברישום הפלילי של הנאשם מלמד על כך, שלנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות איומים ואלימות נגד בן זוג, משנים 2003 ו-2005, בגין אף ריצה שתי תקופות מאסר.

אשר להצהרת נפגעות העבירה - בהצהרת בתה של המנוחה ולנטינה היא מתארת שהדבר הכי קשה בחיים זה לחיות בלי אמא, לספר שהיא נרצחה ולראות את הרחמים בפניהם של האחרים. עוד מתארת ולנטינה שיש לה ימים רבים שבהם היא רק מבלה לבד ובוכה, שהיא חושבת על אמה יום ולילה ושהיא חושבת מה יכלה לעשות אחרת כדי שאמה תהיה בחיים. בנוסף, מספרת ולנטינה שמכיוון שבת משפחתה היחידה-אחותה- מתגוררת באיטליה, היא עברה להתגורר אתה, וכי היא רצתה להעביר גם את קברה של אמה לאיטליה ואולם, לא היה להן סך 25,000 ש"ח הנדרש לשם כך, לאחר שגם את הכסף שנדרש לכרטיסי הטיסה גייסו מאחרים והגיעו לאיטליה ללא כסף. ולנטינה מוסיפה ומספרת שקשה לה עם כך שלא היה איש שיעזור לאמה כשהיא זעקה לעזרה, אבל שהיא מוצאת נחמה בידיעתה שאמה שמחה לראות איך היא ואחותה מתנהלות, גדלות ועוברות מכשולים ביחד.

בתה של המנוחה בנסה סיפרה בהצהרתה כי במהלך התקופה שחלפה מאז מותה הפתאומי של אמה, התמודדה היא ואחותה עם בעיות וקשיים רבים. עוד סיפרה על כמה קשה לה עם כך שלא היה ביכולתה לעשות דבר כדי למנוע את הטרגדיה ושהאמינה לנאשם כשאמר שיניח לאמה לנפשה. בנסה סיפרה על חוסר האונים שחשה כשקיבלה את ההודעה כשהיא רחוקה ונעדרת משאבים כלכליים מספיקים כדי לעשות דבר ולסייע לאחותה בישראל. היא הוסיפה וסיפרה על הכאב בליבה שלא חולף ושעולה בכל פעם שהיא נזכרת כיצד אמה מתה בצורה כל כך אכזרית. גם בנסה סיפרה על הצער על כך שאין להן את היכולת לגייס סך 25,000 ש"ח על מנת להעתיק את קבר אמה לאיטליה, בנוסף לעלויות בהן נשאו לצורך טיסות. בנסה סיפרה על הנזקים הנפשיים שלעולם לא יתוקנו ולכן, עתרה לצדק.

טיעוני הצדדים לעונש:

המאשימה וההגנה לא חלקו על כך שלאור הרשעת הנאשם בעבירת רצח בכוונה תחילה לפי סעיף 300(א) (2) לחוק העונשין הרי שיש להשית עליו את העונש הקבוע בחוק שהוא מאסר עולם חובה. משכך, טיעוני הצדדים התמקדו רק בפיצוי אשר יושת על הנאשם לטובת נפגעות העבירה.

אשר לכך טענה המאשימה כי יש להשית על הנאשם את הפיצוי המקסימלי הקבוע בחוק בסכום של 258,000 ש"ח עבור שתי בנותיה של המנוחה בחלוקה שווה ביניהם. נטען כי יש להתחשב בקביעת הפיצוי בנזקים הממוניים, הגופניים והנפשיים שאירעו לבנותיה של המנוחה. המאשימה הפנתה להצהרות נפגעות העבירה ולנזקים אשר נגרמו לבנותיה של המנוחה המפורטים במסגרתם. עוד הפנתה המאשימה לכך שבמסגרת הפסיקה נקבע שמצבו הכלכלי של הנאשם לא מהווה סיבה כדי להפחית מהפיצוי שנדרש להשית במקרה זה. ואילו ההגנה הודתה כי אין ויכוח על הנזק והסבל האינהרנטיים לסיטואציה שנגרמו לבנותיה של המנוחה. עוד הסכימה ההגנה כי במסגרת הפסיקה נקבע שמצבו הכלכלי של הנאשם אינו משנה לעניין הפיצוי. יחד עם זאת, טענה ההגנה כי יש להשית פיצוי בו יוכל לעמוד הנאשם. אשר לכך, הפנתה ההגנה לכך שמדובר בנאשם בן 60, שלטענתו כל רכשו מעורבב עם רכושה של המנוחה אשר יגיע לידי בנותיה בסופו של דבר. כיוון שכך עתרה ההגנה לפיצוי מידתי במובן הכלכלי על מנת שהנאשם יוכל לעמוד בו. הנאשם בדברו האחרון – אמר שאין לו מה לומר.

דיון וגזירת העונש:

הנאשם הורשע בעבירת רצח בכוונה תחילה, לפי סעיף 300(א) (2) לחוק העונשין, משכך, כמצוות המחוקק, יוטל על הנאשם עונש מאסר עולם חובה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

29 נובמבר 2020

תפ"ח 35652-04-18 מדינת ישראל נ' מרטינס (עציר)

אשר לפיצוי לנפגעות העבירה: הפסיקה חזרה ושנתה כי הפיצוי לפי סעיף 77 לחוק העונשין, הגם שהוא מצוי בסביבה פלילית- עונשית הוא בעל רכיב אזרחי דומיננטי. זאת משנקבע כי אין הוא בא להטיל עונש נוסף על הנאשם, אלא שתכליתו שיפוי נפגע העבירה בגין נזקיו והכל תוך שניתן לו סעד מידי, מבלי שייאלץ להמתין לסיום ההליכים האזרחיים בעניינו ולעיתים – אם יסתפק בפיצוי – יחסכו ממנו ההליכים האזרחיים כמו גם המפגש המחודש עם העבריין שפגע בו. עוד משרת הפיצוי ערכים של הכרה חברתית בסבלו של הנפגע, העלאת מעמדו של קורבן העבירה כחלק מהמגמה לשלבו בהליך הפלילי ולהכיר בזכויותיו במסגרת הליך זה ואף יסוד של היטהרות לעבריין עצמו, שחיובו בפיצוי לטובת הנפגע עשוי לתרום לשיקומו (ראו: רע"פ 9727/05 פלוני נ' מדינת ישראל (8.8.2007); ע"פ 6452/09 קאסם עלי נ' מדינת ישראל (22.07.2010), בסעיף 9 לפסק הדין; ע"פ 8745/08 פלוני נגד מדינת ישראל (30.11.2011), בסעיף 30 לפסק הדין). עוד נקבע כי שיעור הפיצוי יקבע בדרך של אומדנא דדינא, מבלי להידרש לפרוצדורה האזרחית ה"רגילה" (ע"פ 2196/10 אגבריה נגד מדינת ישראל (8.3.2012), בסעיף כב' לפסק הדין).

נוסף על כך נקבע במסגרת הפסיקה כי שיעור הפיצוי שייפסק לטובת נפגע עבירה אינו קשור ליכולתו הכלכלית של הנאשם "ואינו כרוך ביכולת החייב - אלא בעיצומו של המעשה." (ע"פ 5761/05 וחידי מג'דלאוי נ' מדינת ישראל (24.07.2006), בסעיפים ט"ו-י לפסק הדין; ע"פ 3873/08 שמעון אטיאס נ' מדינת ישראל (06.09.2010) בסעיף 140 לפסק הדין; ע"פ 2661/12 פלוני נ' מדינת ישראל (19.11.2012), בסעיף 35 לפסק הדין; ע"פ 10102/07 פלוני נ' מדינת ישראל (07.09.2010) בסעיף 81 לפסק הדין).

בעניינו, לית מן דפליג כי לנפגעות העבירה נגרמו נזקים נפשיים קשים כפועל יוצא מהעבירה, במיוחד בשים לב לאכזריות בה בוצע הרצח – דקירות הסכין הרבות תוך שהנאשם מתעלם מזעקותיה של המנוחה (אשר תועדו בהקלטה). נוסף על כך, כפי העולה מתצהירי הנפגעות, נגרמו להן נזקים אישיים וכספיים קשים הנובעים מכך שבתה של המנוחה ולנטינה נאלצה להעתיק את מגוריה לאיטליה, משנותרה לבדה בארץ לאחר שאמה נרצחה. לכך יש להוסיף כי בתי המשפט חזרו ופסקו בעבירת רצח את הפיצוי המקסימלי הקבוע בחוק (ראו לדוגמא: ע"פ 4087/14 דימטרי סקורדוק נ' מדינת ישראל (05.01.2017); ע"פ 7090/15 חוסיין ח'ליפה נ' מדינת ישראל (25.08.2016); ע"פ 8512/14 אנה קומשין נ' מדינת ישראל (18.07.2016); ע"פ 1769/14 חמד סועאד נ' מדינת ישראל (27.01.2016); ע"פ 6304/12 אלכסנדר ספרונוב נ' מדינת ישראל (26.01.2015)).

כפי שהובהר ואף אינו שנוי במחלוקת, מצבו הכלכלי של הנאשם אין בו בכדי להשפיע על גובה הפיצוי שייפסק. כאמור ההגנה אינה חולקת על כך אלא שלטענתה יש לפסוק פיצוי מידתי כלכלית בהינתן שמדובר בנאשם בן 60 אשר לטענתו כל רכושו משותף עם המנוחה ומשכך, יגיע לידי בנותיה. טענותיה אלו של ההגנה אין בידי לקבל, זאת ראשית הואיל ונטענו בעלמא ויתרה מכך נפגעות העבירה תיארו בתצהיריהן כיצד נותרו חסרות כל לאחר רצח אימן. כיוון שכך, הנני מוצאת כי יש להשית על הנאשם את מלוא הפיצוי הקבוע בחוק בסך 258,000 ש"ח אשר יתחלק באופן שווה בין שתי בנותיה של המנוחה- ולנטינה ובנסה.

לאור כל האמור, אני מציעה לחברי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר עולם חובה.
2. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 258,000 ₪ לבנותיה של המנוחה ולנטינה ובנסה בחלקים שווים. הפיצוי האמור יופקד בקופת בית המשפט ב- 20 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל מיום 1.1.21 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא יופקד כל תשלום מסכום הפיצוי האמור במלואו ובמועדו, הרי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

29 נובמבר 2020

תפ"ח 35652-04-18 מדינת ישראל נ' מרטינס (עציר)

שמלוא סכום הפיצוי יעמוד לפרעון מיידי ויישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום שבו אמור היה הנאשם לשלמו, ועד למועד תשלומו המלא בפועל.

לימור ביבי, שופטת

השופט גלעד נויטל, נשיא (בפועל), אב"ד:

אני מסכים.

השופט גלעד נויטל,
נשיא (בפועל), אב"ד

השופטת טלי חיימוביץ:

אני מסכימה.

טלי חיימוביץ, שופטת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

29 נובמבר 2020

תפ"ח 35652-04-18 מדינת ישראל נ' מרטינס (עציר)

סוף דבר:

אנו גוזרים, פה אחד, על הנאשם, מרטינס חורחה מריו, את העונשים הבאים:

1. מאסר עולם חובה.
2. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 258,000 ₪ לבנותיה של המנוחה - ולנטינה ובנסה - בחלקים שווים. הפיצוי האמור יופקד בקופת בית המשפט ב- 20 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל מיום 1.1.21 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא יופקד כל תשלום מסכום הפיצוי האמור במלואו ובמועדו, הרי שמלוא סכום הפיצוי יעמוד לפרעון מיידי ויישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום שבו אמור היה הנאשם לשלמו, ועד למועד תשלומו המלא בפועל.

התביעה תעביר תוך 7 ימים מהיום למזכירות בית המשפט את פרטי בנותיה של המנוחה, כדי שניתן יהיה להעביר אליהן את סכום הפיצוי.

הוסברה לנאשם זכותו לערער על פסק הדין תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ג כסלו תשפ"א, 29 נובמבר 2020, במעמד הצדדים.

לימור ביבי, שופטת

טלי חיימוביץ, שופטת

גלעד נויטל, שופט, אב"ד
נשיא (בפועל)